

19.9.2012

Dnrot 2635–2644/3/12

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Esittelijä: Esittelijäneuvos Tapio Rätty

APULASOIKEUSASIAMIES SAKSLIN PYYTÄÄ SELVITYKSIÄ ESPOON VANHUSTEN- HOIDOSTA

Määräyksestäni tehtiin kolmen päivän aikana (17.–19.7.2012) kymmeneen Espoossa sijaitsevaan vanhusten ympärivuorokautista pitkäaikaishoitoa antavaan laitokseen tai vastaavaan hoivakotiin ennalta ilmoittamattomat tarkastukset. Tarkastukset tehtiin kolmeen Espoon omaan vanhusten hoivayksikköön (Aurorakoti, Espoonlahden hoivakoti ja Puolarkoti) sekä seitsemään Espoon kaupungin käyttämään yksityiseen ostopalveluyksikköön (Kuusikoti, Hoitokoti Villa Lauriina, Vanhainkoti Iltala, Hoitokoti Villalyhde, Palvelukoti Mäntyrinta, Mikevan Helmi sekä Hoivakoti Vuoksela).

Tarkoituksena oli arvioida Espoon kaupungin erityisesti muistisairaille vanhuksille järjestämän pitkäaikaishoidon sisältöä ja sen laatua. Tarkastuksilla kiinnitettiin erityistä huomiota vanhusten mahdollisuuksiin ulkoilla ja heidän asiointimahdollisuuksiinsa. Tarkastuksella pyrittiin arvioimaan myös sitä, millä tavoin kodinomaisuus hoivayksiköissä on toteutettu. Tarkastuksilla kiinnitettiin huomiota lisäksi siihen, millä tavoin yksiköissä asuvien vanhusten fysioterapiapalveluja oli järjestetty sekä millä tavoin saattohoitoa yksiköissä järjestettiin.

Olen tämän selvityspyynnön liitteenä olevissa tarkastuspöytäkirjoissa esittänyt havaintojani epäkohdista tai muista selvittämistä vaativista asioista.

Vanhusten mahdollisuudet ulkoiluun ja asiointiin

Tarkastetuissa toimintayksiköissä hoidettavina oli erikuntoisia, usein myös muistisairaita vanhuksia. Ympärivuorokautisessa hoidossa olevat vanukset ovat aiempaa iäkkäämpiä ja huonokuntoisempia ja kärsivät fyysisten sairauksien ohella lisääntyvässä määrin dementoivista sairauksista. Nämä usein haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt eivät aina kykene itse huolehtimaan perus- ja ihmisoikeuksistaan eivätkä oikeudestaan hyvään hoitoon, hoivaan ja arvokkaaseen kohteluun.

Vanhusten pitkäaikaista hoivaa ja huolenpitoa järjestettäessä tulee kiinnittää huomiota annettavan hoidon ja huolenpidon laatuun. Oikeus yksityisyyteen, asumiseen ja hoidon turvallisuus ja sen merkityksellisyys, asiakkaan kohtelu sekä vanhuksen sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitäminen sekä muun iäkkään henkilön tavanomaiseen elämään, kuten esimerkiksi ulkoiluun ja asiointiin osallistuminen ovat eräitä järjestettäviä palvelujen laatuun vaikuttavia tekijöitä.

Havaintojeni tarkastuksella, että ulkoilun määrä ja sosiaalinen kanssakäyminen (erityisesti yhteiset kiireettömät hetket vanhuksen ja hoitohenkilöstön välillä) ovat selkeästi riippuvaisia kulloinkin työssä olevan henkilökunnan määrästä.

Tarkastusten aikana nähtiin vain 9 vanhusta ulkoilemassa.

Kaikissa yksiköissä oli vanhusten ulkoiluun ja sen järjestämiseen kiinnitetty huomiota. Espoon omissa yksiköissä palvelutakuuna on vanhuksen mahdollisuus ulkoilla ainakin kerran viikossa.

Vakinaisen hoitohenkilöstön määrä ei kuitenkaan aina ole ollut riittävä ainakaan vanhusten laajempaan ulkoiluun. Kaupungin omissa hoivayksiköissä henkilökunta ilmoitti tarkastuksella, että ulkoilun ja sosiaalisen kanssakäymisen lisääminen on mahdollista, jos tähän tarkoitukseen voidaan osoittaa työvoimaa entistä enemmän. Varsinkin Espoon omissa yksiköissä kestävä ulkoilu oli havaintojeni mukaan pitkälti mm. siihen palkatun henkilökunnan, omaisten ja vapaaehtoistyöntekijöiden varassa. Epäselväksi jäi, millä tavoin ja missä laajuudessa vanhusten ulkoilumahdollisuuksista voidaan huolehtia muina vuodenaikoina. Toisaalta myönteisenä seikkana havaitsin, että henkilökunta oli pyrkinyt työn kulkuja järjestelemällä lisäämään vanhusten ulkoilumahdollisuuksia.

Yksityisissä laitoksissa vanhusten ulkoilumahdollisuudet vaikuttivat paremmilta ja ulkoiluun sekä siihen kannustamiseen kiinnitettiin ehkä enemmän huomiota ja myös voimavaroja.

Tarkastetuissa yksiköissä asuvilla vanhuksilla oli kaikilla mahdollisuus erilaiseen asiointiin asuinpaikan ulkopuolella (esimerkiksi kaupassa käynti tai juhlavaatteen osto). Asiointimahdollisuuksista voitiin huolehtia ja niitä järjestää edellyttäen, että asiointista oli sovittu etukäteen. Asiointi voitiin pääsääntöisesti järjestää vain ”virka-aikana”. Hoidettavina olevien vanhusten mahdollisuudet osallistua erilaisiin ilta- ja viikonlopputapahtumiin ilman omaisten tukea ja myötävaikutusta olivat tarkastushavaintojeni perusteella käytännössä olemattomat. Myöskään ennalta ilmoittamattomia asiointimatkoja ei vanhuksilla liiemmästi ollut mahdollisuus tehdä.

Pidän tärkeänä, että vanhusten ulkoilu- ja asiointimahdollisuuksiin kiinnitetään kaikkina vuodenaikoina huomiota. Havaintojeni mukaan vanhusten mahdollisuudet asiointiin, harrastuksiin ja muuhun toimintayksikön ulkopuoliseen oma-ehtoiseen viriketoimintaan osallistuminen olivat rajalliset.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveyslautakunta selvityksessään ilmoittaa minulle, millä tavoin se turvaa omissa ja ostopalveluyksiköissään vanhusten riittävät ulkoilumahdollisuudet sekä heidän oikeutensa sosiaalisten vuorovaikutusten ylläpitämiseen sekä muuhun iäkkään henkilön tavanomaiseen elämään osallistumiseen.

Sosiaali- ja terveysministeriö on antanut laatusuosituksen vanhusten palveluja järjestettäessä (ST julkaisuja 2008:3). Laatusuositus sisältää muun muassa pitkäaikaishoidon mitoitussuositukset. Tarkastushavaintojeni perusteella näyttää siltä, että kaikki Espoon käyttämät omat ja ostopalveluhoitoyksiköt täyttivät mitoitussuositukset ainakin minimissään.

Tosiasiassa laatusuosituksen sisältämä mitoitus ei turvaa vanhuksille aina mahdollisuutta muuhun kuin hyvään perushoittoon. Näyttää siltä, että vanhuksen sosiaalisen elämän edistämiseen ei mitoitussuositus anna riittävästi mahdollisuuksia.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveyslautakunta ilmoittaa selvityksessään myös, millä tavoin se seuraa mitoitussuosituksen toteutumista omissa ja ostopalveluyksiköissään ja millä tavoin hoidettavana olevien vanhusten yksilölliset tarpeet ja hoidettavuus vaikuttavat hoivayksiköltä vaadittavaan ja riittävään mitoitukseen.

Yksityisyys

Espoon kaupungin omissa yksiköissä hoidettiin raskasta ja vaativaa hoitoa tarvitsevia vanhuk-
sia. Myös yksityisissä hoivayksiköissä asui erityistä hoitoa tarvitsevia vanhuksia. Kaikki toimin-
tayksiköt ilmoittivat hoitavansa asukkaansa tarvittaessa saattohoitovaiheeseen asti.

Vaikka toimintayksiköt olivatkin tarkoitettut vanhusten loppuelämän ”kodeiksi”, ei kaikissa yksi-
köissä voitu tarjota vanhuksille mahdollisuutta asua omassa huoneessa. Espoon omissa yksi-
köissä vanhuksat asuivat usean hengen ahtaissa hoituhuoneissa. Tilat olivat näissä yksiköissä
sairaalamaisia eikä hoidettavilla vanhuksilla ollut juurikaan mahdollisuuksia kodinomaisuuteen
ja yksityisyyteen. Lähes kaikissa yksityisissä hoivayksiköissä vanhuksat asuivat omissa huo-
neissaan. Näissä yksiköissä oli kiinnitetty huomiota asuintilojen kodinomaisuuteen ja vanhuk-
silla oli mahdollisuus kalustaa asuinhuoneensa omilla huonekaluilla ja omaan elämään liittyvil-
lä esineillä ja muistoilla.

Sosiaalihuollon asiakkaalla on oikeus saada hyvää ja hänelle sopivaa hoitoa. Hyvään hoidon
laatuun kuuluu myös asiakkaan yksityisyydestä huolehtiminen.

Sosiaali- ja terveysministeriön edellä mainitun laatusuosituksen mukaan ”tavoitteena on, että
kaikissa pitkäaikaishoivaa tarjoavissa yksiköissä dementia-ryhmäkodit mukaan lukien jokaisella
asukkaalla on oma huone ja siihen liittyvä hygieniatila, ellei asukas nimenomaan halua asua
puolison tai muun yhteistä asumista toivovan asiakkaan kanssa.”

Laatusuosituksen mukaan ”pitkäaikaista hoivaa tarvitsevalle ihmiselle oma huone on koti ja
sen tulisi näkyä kodikkuutena, viihtyisyytenä ja mahdollisuutena omiin kalusteisiin.”

Mahdollista luonnollisesti on myös se, että vanhus voi tuntea olonsa turvallisemmaksi ja viih-
tyisämmäksi yhteisessä huoneessa toisen asukkaan kanssa. Tähän on myös tarvittaessa tur-
vattu mahdollisuus.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveyslautakunta selvityksessään ilmoittaa, mihin toimenpi-
teisiin se mahdollisesti ryhtyy mahdollistaakseen erityisesti omissa yksiköissään hoidettavana
olevan vanhuksen mahdollisuuden saada hoivaa ja huolenpitoa hänen yksityisyytensä pa-
remmin huomioivassa asuinhuoneessa.

Kiinnitin lisäksi tarkastuksilla huomiota siihen, että varsinkin Espoon kaupungin omissa hoito-
yksiköissä ei ollut riittävästi varastointitiloja. Tämä aiheutti osaltaan sen, että vanhuksen tarvit-
semia laitoksen ja hänen omia apuvälineitään jouduttiin säilyttämään osastojen käytävillä tai jo
ennestään ahtaissa hoituhuoneissa.

Pyydän Espoon sosiaali- ja terveyslautakunnalta selvitystä myös tähän.

Fysioterapiapalvelut

Yksilölliset hoidettavana olevalle vanhukselle järjestettävät kuntoutusohjelmat parantavat van-
husten hyvinvointia. Hoiva- ja hoitokodeissa tarjottava fysioterapeutin ohjaama liikunta ja van-
husten kunnon seuranta ja sen perusteella järjestettävät vanhuksen kuntoutumista edistävät
toimenpiteet ovat osa hyvää vanhusten hoivapalvelua. Fysioterapialla on kuntouttavaa, mutta
myös vanhuksen hyvinvointia edistävää ja sitä tukevaa merkitystä.

Havaitsin, että osin fysioterapiapalveluja ei järjestetty joissakin tarkastetuissa yksiköissä lainkaan. Espoon omissa yksiköissä fysioterapiapalveluja oli vähennetty.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveyslautakunta selvityksessään ilmoittaa, millä tavoin vanhuksen tarvitsemia kuntoutuspalveluja on tarkoitus järjestää pitkäaikaishoitoa antavissa yksiköissä.

Saattohoito

Kaikissa tarkastetuissa yksiköissä saattohoitoon ja sen järjestämiseen oli kiinnitetty huomiota. Saattohoitotilanteissa yksiköissä oli mahdollisuus lisätä hoitohenkilökunnan määrää. Kivunhoitoon kiinnitettiin havaintojeni mukaan kaikissa yksiköissä erityistä huomiota.

Yksiköissä, joissa vanhukset asuvat omissa huoneissa, saattohoito on järjestettävissä tässä tilassa. Varsinaisia saattohoitotiloja ei yksiköissä yleensä ollut.

Yksiköissä, joissa vanhukset asuvat yhteishuoneissa, saattohoidon järjestäminen vanhuksen yksityisyyden huomioivalla tavalla on vaikeaa ja havaintojeni mukaan usein mahdotonta.

Espoon omissa yksiköissä tällaisissa tilanteissa saattohoitoa pyrittiin kuitenkin järjestämään saattohoitopotilaan tarpeet ja hänen yksityisyytensä huomioivalla tavalla. Puolarmetsän hoivaosastolla saattohoitotilana toimii rauhaton, myös vierailutilaksi osoitettu huone. Mielestäni tällainen tila ei sovellu saattohoitotilana käytettäväksi asuinhuoneeksi.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveyslautakunta selvittää, mihin havaintoni saattohoitopotilaan oikeudesta arvokkaaseen ja häntä kunnioittavaan hoitoon sekä yksityisyyteen antavat aihetta.

Pyydän, että Espoon sosiaali- ja terveyslautakunta ilmoittaa minulle 1.12.2012 mennessä, mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt tämän selvityspyynnön ja liitteenä olevissa pöytäkirjoissa esittämieni muiden havaintojen johdosta.

17.7.2012

Dnro 2635/3/12

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Esittelijä: Esittelijäneuvos Tapio Rätty

ENNALTA ILMOITTAMATON TARKASTUSKÄYNTI ESPOON KAUPUNGIN AURORAKODIN OSASTO 3

Pöytäkirja (ilman liitteitä)

Aika: 17.7.2012

Paikka: Aurorakoti osasto 3, Kuninkaantie 43, 02940 Espoo

Läsnä: Aurorakodista sairaanhoitaja - - -

Oikeusasiamiehen kansliasta läsnä olivat:

Esittelijäneuvos Tapio Rätty

Oikeusasiamiehensihteeri Pirkko Äijälä-Roudasmaa

TARKASTUKSEN TARKOITUS

Tarkastus tehtiin ennalta ilmoittamatta.

Tarkoituksena oli tutustua Espoon kaupungin järjestämän vanhuksille tarkoitetun hoidon sisältöön ja laatuun. Tarkastuksella arvioitiin henkilöstön mitoitusta ja sen riittävyyttä sekä kiinnitettiin huomiota erityisesti asukkaiden hyvinvointiin sekä myös mahdollisiin itsemääräämisoikeuden rajoittamista koskeviin kysymyksiin.

Huomiota kiinnitettiin lisäksi tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuskysymyksiin.

Aurorakoti toimitti apulaisoikeusasiamiehelle tarkastuksen jälkeen tietoja henkilökunnan määrästä ja koulutuksesta, liitteenä.

TOIMITILAT

Aurorakoti on Espoon kaupungin ylläpitämä vanhustenhuollon laitos, jossa annetaan (osastoilla 2-6) pääasiassa vanhustenhuollon pitkäaikaishoidon palveluja. Aurorakodin yksi osasto on psykogeriatrinen yksikkö.

Osasto kolmella hoidetaan monisairaita vanhuksia, joilla osalla on myös eriasteisia muistisairauksia. Suurimmalla osalla vanhuksista on lisäksi sairauksiensa johdosta erityisiä liikuntarajoitteita. Osastolla hoidettavat vanhukset ovat pääosin täysin autettavia ja erityistä hoitoa ja hoivaa tarvitsevia henkilöitä.

TILOJEN ESTEETTÖMYYS JA LUONNE

Hoitotilat ja niihin välittömästi liittyvät ulkoiluun varatut piha-alueet ja puisto olivat esteettömiä.

Osaston tilat olivat hyvin laitosmaisia lähinnä vuodeosaston kaltaisia. Kodinomaisia tilat eivät olleet. Yksikkö on pyrkinyt omalla toiminnallaan parantamaan viihtyisyyttä mm. verhoilla, päiväpeitteillä, liinoilla ja kukka-asetteluilla.

ASUKKAAT

Osasto 3 on 38-paikkainen. Ylipaikoille ei hoidettavia oteta. Naisia hoidettavista oli valtaosa. Miehiä oli ainoastaan kolme. Ulkomaalais-taustaisia asiakkaita ei ollut. Ruotsinkieliset asiakkaat hoidetaan Aurorakodin osastolla 6. Hoidossa olevien vanhusten keski-ikä oli 83 vuotta ja keskimääräinen hoitoaika osastolla oli kolme vuosi (yksi vanhus oli ollut osastolla yli kymmenen vuotta).

HENKILÖKUNNAN MÄÄRÄ, MITOITUS, TYÖOLOJEN

Lukumäärä- ja koulutustiedot liitteenä.

Aamuvuorossa osastolla työskentelee 8 hoitajaa, joista yksi on aina sairaanhoitaja koulutukseltaan. Iltavuorossa 5 hoitajaa, joista yksi on sairaanhoitaja (8/5).

Yövuorossa yhdessä osasto 4 kanssa on kolme hoitajaa. Lisäksi öiseen aikaan on saatavissa Aurorakodin osastojen ”päivystävän” sairaanhoitajan palvelut.

Henkilökunnan näkemyksen mukaan parityöskentelyn mahdollistamiseksi ja sen turvaamiseksi lisätövoiman tarve olisi yksi lisäresurssi sekä aamu- että iltavuorossa (9/6).

Sairaslomien ja muiden lomien sijaistus hoidetaan Aurorakodin oman varahenkilöjärjestelmän avulla, Seuren kautta, eläkkeellä olevien keikkalaisten ja viimekädessä yksityisen vuokratyövoimayrityksen avulla.

Uusien työntekijöiden ja sijaistyövoiman perehdytykseen on luotu erityinen perehdytysohjelma. Tämän lisäksi työvuoroissa annetaan suullista perehdytystä. Palaute ohjelmasta on ollut positiivista.

Työntekijöillä oli käytössään hoituhuoneisiin asennetut kattonostimet. Myös muut kuten asukkaiden henkilökohtaiset apuvälineet olivat järjestetyt. Apuvälineet helpottivat työtä ja niillä oli ollut vaikutusta henkilökunnan työssä jaksamiseen ja sairauslomien alenemiseen.

TASA-ARVOSUUNNITELMA

Henkilökunnalla ei ollut tietoa tasa-arvosuunnitelmasta.

YKSITYISYYS

Osastolla on 8 kolmen hengen huonetta ja kahden hengen huoneita on 4. Loput huoneista (6) on yhden hengen huoneita. Huoneet olivat laitosmaisia. Kolmen ja kahden hengen huoneet eivät millään tavoin turvaa hoidettavan vanhuksen yksityisyyttä, eikä vanhuksella ole mahdollisuutta tuoda huoneisiin omaan elämäänsä liittyviä henkilökohtaisia tai tärkeitä esineitä tai muita muistoja.

Huoneissa tapahtuvissa hoitotilanteissa ei yksityisyydestä voida huolehtia edes näköesteillä (sermit) tilanpuutteen johdosta.

Omaisten vierailujen aikaisesta yksityisyydestä asuinhuoneissa ei voida em. syistä huolehtia. Omaisten on periaatteessa mahdollista keskustella rauhassa oman läheisensä kanssa osaston käytävillä sijaitsevilla keskustelunurkkauksissa. Koska osastolla ei ole minkäänlaista säilytystilaa vanhusten henkilökohtaisille apuvälineille (erityisesti pyörätuolit), eikä niitä voida säilyttää asuinhuoneissa, on säilytystilaksi valittu mm mainitut keskustelunurkkaukset.

Tarvittaessa omaisilla on mahdollisuus yöpyä osaston osoittamissa tiloissa.

MAHDOLLISUUS ULKOILUUN JA HARRASTUKSIIN

Espoon kaupungin palvelulupauksen mukaisesti jokainen vanhus pääsee viikoittain (ainakin kerran) ulkoilemaan. Ulkoilutilat ovat Auro-rakodin alueella poikkeuksellisen isot ja hyvät. Tarkastushetkellä ulkoilevia vanhuksia oli yksi.

Osastolla pystytään järjestämään hyvää perushoitoa. Ulkoilun määrä ja sosiaalinen kanssakäyminen (esimerkiksi yhteiset kiireettömät hetket) ovat riippuvaisia käytettävissä olevien työvoimaresurssien suuruudesta. Osasto on pyrkinyt työnkuluja järjestelemällä lisäämään vanhusten ulkoilumahdollisuuksia.

Ulkoilun ja sosiaalisen kanssakäymisen lisääminen on henkilökunnan mukaan mahdollista, jos tähän tarkoitukseen osoitettua työvoimaa olisi enemmän.

Lähtökohtana on, että hoidettavat vanhukset eivät jäisi päivääikaan sänkyihinsä vaan heidät tarvittaessa nostetaan pyörätuoleihin.

Osasto järjestää erilaista viriketoimintaa (lauluhetkiä, askartelua, leipomista), retkiä (mm veneretki, retki kauppatorille jne), Asukkailla on käytössään pieni kuntosali.

Osasto kustantaa kerran kuukaudessa vanhuksen matkat kotilomille. Muutoin vanhuksille on käytössään kaupunkikortti (SHL tai VPL-matkat).

ASIAKKAAN ITSEMÄÄRÄÄMISOIKEUDEN RAJOITUKSET

Mahdolliset rajoitukset perustuivat aina lääkärin ja hoitohenkilöstön arvioon. Rajoitukset kirjataan asiakasta koskeviin asiakirjoihin. Rajoituksista neuvotellaan omaisten ja tarvittaessa hoidettavan kanssa.

Kahdella vanhuksella oli tarkastushetkellä käytössä magneettivyöt. Vanhusten sänkyjen laidat nostettiin pääsääntöisesti poikkeuksetta.

Unilääkkeitä oli käytössä vain yhdellä vanhuksella, mielialalääkkeitä tai rauhoittavia lääkkeitä käytetään tarkkaan harkiten.

Kivun hoidosta huolehditaan.

SAATTOHOIDON JÄRJESTELYT

Osastolla on oma saattohoitotila. Tarvittaessa hoitoresursseja voitiin lisätä. Omaisilla on mahdollisuus osallistua. Kivun hoitoon on kiinnitetty erityistä huomiota.

MUISTUTUKSET

Muistutuksia (sosiaaliasiamies/potilasasiamies) ei osaston toiminnasta oltu tehty (vuonna 2012).

TOIMENPITEET

Tarkastuksen johdosta apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin kiinnitti Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystoimen huomiota seuraaviin seikkoihin.

Ympäri vuorokautisessa hoidossa olevat vanhukset ovat aiempaa iäkkäämpiä ja huonokuntoisempia ja kärsivät fyysisten sairauksien ohelle lisääntyvässä määrin dementoivista sairauksista. Nämä haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt eivät kykene itse huolehtimaan perus- ja ihmisoikeuksistaan eivätkä oikeudestaan hyvään hoitoon, hoivaan ja arvokkaaseen kohteluun.

Vanhusten pitkäaikaista hoivaa ja huolenpitoa järjestettäessä tulee kiinnittää huomiota annettavan hoidon ja huolenpidon laatuun. Oikeus yksityisyyteen, asumisen ja hoidon turvallisuus ja sen merkityksellisyys, asiakkaan kohtelu sekä vanhuksen sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitäminen sekä muu iäkkään henkilön tavanomaiseen elämään kuten esimerkiksi ulkoiluun ja asiointiin osallistuminen ovat eräitä järjestettävien palvelujen laatuun vaikuttavia tekijöitä.

Ulkoilun määrä ja sosiaalinen kanssakäyminen (esimerkiksi yhteiset kiireettömät hetket) ovat riippuvaisia käytettävissä olevien työvoimaresurssien suuruudesta. Osasto on pyrkinyt työnkuluja järjestelemällä lisäämään vanhusten ulkoilumahdollisuuksia.

Ulkoilun ja sosiaalisen kanssakäymisen lisääminen on henkilökunnan mukaan mahdollista, jos tähän tarkoitukseen osoitettua työvoimaa olisi enemmän.

Apulaisoikeusasiamies kiinnitti huomiota vanhusten ulkoilun lisäämiseen eri vuodenaikoina.

Yksilölliset kuntoutusohjelmat parantavat vanhusten hyvinvointia. Hoitokodissa tarjottava fysioterapeutin ohjaama liikunta ja vanhusten kunnan seuranta on osa hyvää vanhusten hoivapalvelua.

Aurorakodin asukashuoneisiin on sijoitettu niin monta asukasta, ettei ole mahdollisuutta huolehtia hoidossa olevien vanhusten yksityisyydestä eikä heidän mahdollisuudestaan asua kodinomaisessa ympäristössä.

Asuinhuoneissa suoritettavissa hoitotoimenpiteissä ei myöskään voida turvaa vanhuksen oikeutta yksityisyyteen.

Aurorakodissa on puutteelliset vanhusten henkilökohtaisten ja laitoksen apuvälineiden säilytys- ja varastointitilat. Tämä on aiheuttanut sen, että apuvälineitä on säilytettävä pysyvästi käytävillä tai osin asukkaiden oleskeluun tarkoitetuissa tiloissa. Käytäntö voi olla turvallisuusriski. Ennen kaikkea käytäntö vaikuttaa tilojen viihtyvyyteen ja vanhusten mahdollisuuksiin käyttää tiloja esteettömästi mm. omaisten tapaamisilla.

Tämä pöytäkirja lähetetään Aurorakodille sekä Espoon kaupungin sosiaalitoimelle. Pöytäkirja lähetetään tiedoksi myös Etelä-Suomen aluehallintovirastolle.

Tarkastuspöytäkirjan vakuudeksi

Esittelijäneuvos

Tapio Rätty